

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za en mesec 1 glđ. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 5.

V Ljubljani, v soboto 7. januarija 1888.

Letnik XVI.

Odprto pismo „Soči“.

V Ljubljani, 6. januarija 1888.

Pišem Ti z užaljenim srcem, ker govoriti mi je resno besedo z rodno mi sestro.

Zadnjič sem Te prav prijazno in v bratovski ljubezni do Tebe pozdravil, želeč Ti le dobro. A Ti mojega dobro hotečega migljeja nisi hotela vsprejeti: odgovorila si mi celó, da Tebe in razmer, v katerih živiš, ne poznamo. Zato Ti hočem dokazati, da Te, žal, le predobro poznam.

Nisem sicer nikoli visoko cenil Tvoje doslednosti, če tudi si starejša od mene, ker si prevečkrat barvo menjavala, le prevečkrat mazala natorno barvo vernega slovenskega roda z lepótičjem dvomljive vrednosti. V mladih letih bila si, po stariših dobro vzgojena, konservativna; za časa narodnega razpora, zapeljana po mladih lizunih, ultra-liberalna. Koliko zlá in pohujšanja si tedaj provzročila! Osrpomotena nastopila si za tem pot pokore. Pod g. dr. Gregorčiča vredništvom privadila si se bila celó spodobnega krščanskega vedenja. Pod novim vrednikom ali „opravnikom“ (g. L., učiteljem v pokoji), jela si peti celó cecilijanske pesmi, za kar sem Ti sicer jako hvaležen; a prepričan sem tudi, da bi pela takoj „populično“, ko bi ne imela več poslušalcev „Cecilijancev“, marveč same Dornberške junake. Da Ti je lahko barvo menjati, pokazala si sama v zadnjem „vabilu na naročbo“. (Št. 53 1887.) Pišeš namreč: „Z raznovrstnimi peresi okinčana in s potrebnim evenkom podkovaná „Soča“ bi nič ne premenjala v svojem dosedanem programu.“ Logično izvajam iz teh besedij, da bi v nasprotnem slučaju „premenila v svojem dosedanem programu“. Pa saj si že premenila. Le spomni se, kako si pisala še dné 2. decembra v št. 48 o rusofilskih člankih in o sramoteni Leona XIII. po nekem listu, na to pa popolnoma krivično obsodila pastirski list škofov. A kolik skok, kolik prevrat že v prihodnjem 49. listu! Mesto da bi bila pazljivo čitala, kaj govore višji pastirji, čitala in verjela si, kako Ti Tvoji nasprotniki razlagajo omenjeno pismo. Mesto da bi se bila pridružila ogromni večini „udariti“ po sovraž-

nikih (domačih in tujih) vernega slovenskega národa, „udarila“ si „neusmiljeno“ po Svojih višjih pastirjih. (Prim. št. 49. z dné 9. dec. 1887.) Mesto da bi se bila odločno pa tudi dosledno postavila v bran sramotanju vernega svojega rodu, ljudstvo hujskaš zoper škofo (št. 49., „Poziv“ v št. 52. pr. l. itd.) — tako se marsikje sodi Tvoje ravnanje — in „Slov. Narod“ (o ironija!) vernim Slovincem priporočaš (št. 53.)*, „Slovincu“ pa, ki je vsegar dosledno in brez strahu od katerekoli strani branil katoliško in avstrijsko prepričanje vseh Slovincov, ki je vzlasti v minolem letu večkrat odločno zoperstavljal se „Krutorogovu“ in dunajskemu „Parlamentarju“, očitaš, kakor bi ne hotel videti resnice.

Žal, le predobro jo vidim in zato tudi Tebe milujem, zaslepljena sestra. Glej, tako si se spozabila, da dosti očitno željo izrekaš, — morda celó prerokuješ, seveda kot prerokinja-skaza, — o tem bodi prepričana, — da mene čez leto in dan več ne bude. (Da si prilastuješ „dar prerokovanja“, v drugem mestu tudi sama trdiš. Pišeš namreč: „Časniki morajo znati tudi nekoliko prerokovati, posebno o novem letu; zato se tudi „Soča“ ne more odtegniti tej nalogi.“ (Risum teneatis amici!) Nikar se toraj ne

*) Iz Tvojega priporočila imenovanega lista sicer ni spoznati, ali Ti tako kipiš ljubezni do Svojega ljubimca, ali ljubimca do Tebe. Dovolj tedaj, da splošno rečem: Jaz ne verujem, kar stoji v Tvojem priporočilu: „Slov. Narod“ pridružil se je „onim časnikom, katerih branje in podpiranje nalagajo višji pastirji v znanem pastirskem listu kot pastirsko dolžnost svoji duhovščini. Komur tedaj ne zadostuje tednik, n. pr. „Soča“, in želi vsakdanjega zdravega političnega berila, delal bo po našem mnenju v smislu preč. gg. višjih pastirjev, ako si naroči „Slov. Narod“, ki stane na leto 15 glđ. Odgovorni urednik mu je dr. Josip Vošnjak, deželni poslanec in odbornik, ki je tudi kranjski vladi prijeten mož.“ Gledé zadnje trditve sicer ne vem, ali je g. dr. Josip Vošnjak kranjski vladi (razumni goriški bralci že vedó, kaj to pomeni) res prijeten mož. Dvomim pa, da bi bila ta trditev v taki zvezi „kranjski vladi“ všeč. Zagotovo vem dalje, da višji pastirji še niso preklicali duhovništvu svojemu dane prepovedi naročevati ali kakorkoli podpirati „Slov. Narod“. Tudi zagotavljam, da se je „Slov. Narod“ poboljšal in se kar čez noč navzel „patrijotičnega in verskega duha“, toliko časa ne verujem, dokler ne vidim dejanj, in sicer mnogo dejanj, ker se je bil mnogo zagrešil.

boj zame. Jaz se do sedaj prav dobro počutim, a tudi za prihodnje mi ni posebne skrbi, razun one, kako bi mogel več in bolje koristiti dragemu slovenskemu narodu.

Konečno Te zagotovim, da se prav nič ne bojim one vplivne visoke osebe, katera naj bi „zamorca“ pokopala, — kakor si po Svojih privržencih raztrosila — ker ona oseba ni slepa, da bi ne videla. kaj prija narodu slovenskemu in kaj mu škoduje. Bojim pa se za-te, da boš Ti začela bolehati po tolikih strupih, katere si že vrgla v želo svojih predalov. (Gl. dopis iz Podgore z dne 28. decembra št. 53.: „Slovensko ljudstvo treba poznati; stvar, ki jo je podedovalo od svojih prednikov, mu je sveta, bodi-si nedolžna ali pregrešna.“ Kakšno načelo je to? Krščansko gotovo ne!) Bojim se vzlasti zato, ker spoznam, da bi bilo za koristi našega roda prepotrebno, ko bi imeli poštenega in značajnega sorodnika ali sorodnico v tvoji pokrajini. Vrni se toraj pravočasno na pravo pot, katero si zgrešila, dokler Ti je še mogoče pomagati. To Ti želi za „novo leto“ vedno le dobro Ti hoteči „Slovenec“.

Deželni zbor kranjski.

(Jednajsta seja dne 5. januarija.)

(Dalje.)

Poslanec Detela poroča o prošnji županstva Budanje za podporo v popravu cest in mostov na občinskih cestah Budanje-Podvelb in Budanje-Dolge Poljane ter v imenu finančnega odseka nasvetuje:

„Prošnja se izročá deželnemu odboru, da preiskuje stvar gledé proračunjenih stroškov dotičnih stavb ter dovoli v primeri potrebe podporo do 300 goldinarjev.“

Poslanec Lavrenčič toplo podpira ta predlog, omenja bregate lege dotičnih krajev, kjer moča in plazovi dotične cestne stavbe pogostoma in hudo poškodejejo. Prebivalci so pa jako revni, preživljajo se s prodajo sadja, pa morajo za to malo kupčijo še patent plačevati. Torej naj jim deželni odbor priskoči na pomoč in dovoli podpore, da bodo mogli

LISTEK.

Tristoletnica Gunduličeva.

8. januarija t. l. bode minolo tristo let, kar se je v slavnem mestu Dubrovniku v Dalmaciji narodil Ivan Franjin Gundulić, neumrli pesnik velikega pesniškega umotvora „Osmana“. Njegova obitelj je bila že takrat slavno poznata in imovita, pa je tudi poskrbela, da se mladi Ivan odgoji primerno svojemu stališču. Prve nauke je prejel od oo. jezuitov. Že v 12. letu se je trdo posvetil učenju prava, ter je tako napredoval, da je še kot mladenec dosegel najvišje državne časti, a kasneje celó knežovsko. Vendar pa to službovanje ni dolgo trajalo, kajti kmalu se je odrekel vsaki službi ter se oženil z Nikoletto Lukarevičevó, da more mirneje preživeti svoje dni. Od tega časa se je lotil izučavanja narodnega jezika in književnosti, kar osvedočuje še posebej njegov „Osman“. Dosta zmožen grškega in latinskega jezika, a italijanskega posebej, začel je najpoprej iz tega prevajati na hrvatski, ter prevede „Jeruzolim oslobođen“ od Tor. Tassa (rokopis je bržkone propal za potresa l. 1667), „Ljubovnik

sramežljiv“ od Ivana Preta in „Filli in Sciro“, igrokaz od Ub. Bonarella. Da pa tudi on kaj napiše v društvu mladih pesnikov, ki so takrat v Dubrovniku pisali izvirne drame, ali jih pa prevajali iz drugih jezikov, ter jih sami igrali, lotil se je sestavljanja narodnih igrokazov, pa da je stare narodne, a ne italijanske pisatelje tudi na tej stezi nasledoval in narodni značaj in povest bolje proučil, bila bi se gotovo v Dubrovniku in ostali Hrvatski drama mnogo poprej nego v Italiji in v Španiji do najvišje stopnje povzdignila; dočim od njega sém prične padati le ta vrsta pesništva. Od igrokazov Gunduličevih so najbolj znani: „Ariadna“, „Proserpina“, „Dubravka“, „Diana“, „Armida“. „Ariadna“ ni izvirno delo, nego je prevod Rinuncinievega libreta, kateremu je kasneje sestavil godbo Claudio Monteverde. Ravno tako je tudi „Proserpina“ melodrama, in po vsi priliki tudi ona prevod iz italijanskega. „Dubravka“ je izvirna pastirska igra, ali prizori so bolj jeden do drugega nanizani v proslavo starinskih običajev Dubrovniku in njegove slobode. Med to so vpleteni smešni in šaljivi selski prizori. Od „Diane“ in „Armide“ preostalo je samo nekoliko stihov.

Razun teh dram je napisal ali prevel Gundulić po njegovih lastnih besedah še „Galateo“, „Posvetilište ljubeno“, „Cerera“, „Kleopatro“, „Adona“ in že zgoraj omenjeno „Koraljsko“ od Šira („Filli in Sciro“), ali se niso vzdržale do našega časa.

Med lirske spise Gunduličeve moremo uvrstiti: „Suze sina razmetnoga“ pobožnega sodržaja, kakor je tudi „pesem od veličanstva božjih“, pa „pjesni pokorne kralja Davida“ (psalmi); zatim že omenjeni „Ljubovnik sramežljiv“ erotičnega sodržaja; tem se morejo dodati tudi prigodne pesmi „u smrt Marije Kalandrice“ in „Ferdinandu II., knezu toskanskemu“, katerega slavi radi njegove ljubezni in privrženosti do slovenskega národa in jezika.

Ako so že ta dela bila dovoljna, da mu pridobé neumrlo slavo, nadkrilila jih je vendar v vsem njegova epopeja „Osman“. Še pred Gunduličem je bilo mnogo pesnikov po Dalmaciji, pa tudi v Dubrovniku; ali se vidi na njihovih delih, da je duh italijansko-latinske književnosti toliko vplival na-nje, da so se vrtili samo v njenih krogih pesništva. Pa se vendar ne dá pomisliti, da je vsem tem pesnikom bilo nepoznato narodno pesništvo, v katerem so se čez 200 let opevali žalostni spomini na ono

omenjena dela izvršiti. Zbornica potem pritrdi predlogu upravnega odseka.

Prošnja županstva vipavskega za dovoljenje pobiranja naklade po 1 gl. 50 kr. od hektolitra piva se z dnevnega reda odstavi, ker odseku še niso došli vsi v ta namen potrebni izkazi.

Prošnja muzejskega preparatorja g. Ferdinanda Schulza, da se mu dovoli naslov in značaj muzejskega adjunkta, se odkloni.

Poslanec Višnikar poroča o načrtu zakona, s katerim se spreminjajo nekatera določila zakona z dné 13. junija 1882 l., dež. zak. št. 25 l. 1886, o odkupu posestev se državih novčanih in prirodinskih davščin za cerkve, župnije in njih organe. Premembe zadevajo § 5, v katerem se določuje, da naj se tržne cene računijo po povprečni ceni let 1878 do 1887 in § 13, da se ima odkupnina izvršiti, ako večina zavezanecv to zahteva.

Pri splošnji razpravi se nihče ne oglasi. Pri posebni obravnavi se §§ 5 in 12 potrđita brez ugovora, pri § 13 pa se oglasi g. deželni predsednik baron Winkler in v imenu vlade naznanja, da se ne strinja z načelom § 13, ker se ne nahaja v nobenem drugem enakem zakonu. Ko bi odločevala večina, bi se odkupno opravilo zadrževalo, ako ne zabranjevalo, tudi bi se zakon težko izvrševal, ker bi se ne vedelo, kaj je večina.

Za njim se oglasi baron Apfaltrern in trdi, da pozná muenja ljudstva, da bi bira pri nas okamnena, ako se sprejme predloženi načrt, zato oporeka, da bi se § 12 sprejel, kakor ga nasvetuje upravni odsek, ker to bi se reklo celi zakon za vselej pokopati. (Dalje prih.)

Praznovanje papeževe zlate maše v Ljubljani.

Govor g. Povšeta v redutni dvorani.

(Konec.)

Sv. Oče za trdno upa doseči, ako se sprejmó načela Akvina, da se zopet krščanska družba uravna. Sicer pa ni sv. Oče ozkosrčen, ko priporoča filozofijo Akvina; v svoji okrožnici se izraža, da radostno sprejme vse, kar se bo modrega povedalo in koristnega iznašlo. To pač kaže velik duh našega svetega Očeta! Kako ga spoštujemo tudi prav zaradi te izredne učenosti učenjaki bližnjega nam bratskega rodu, to je senat profesorjev zagrebškega vseučilišča, želim tu navesti. V svoji adresi do sv. Očeta pravijo: „Mi, ki imamo veliko nalogo, hrvatsko-akademično mladino seznaniti z vědami, imamo še posebni vzrok, Tebi sv. Oče, našo izredno vdanost in spoštovanje izreči. Vsem vědam si Ti, o sv. Oče, pravi vodnik in pospešitelj. Bogoslovcu kakor modroslovcu si nevenljiva načela krščanske učenosti pokazal. Resnično, Tvoji otroci imamo pač dovolj povoda ljubiti in občudovati takega Očeta.“

O to so prave besede, vredne veleumov, učenih mož, in daj Bog, da bode krščanska věda po vesoljnem svetu zmagala po živi želji našega sv. Očeta, ki pravi: Cerkev nikakor ne nasprotuje omiki in izobraževanju, razvoju in napredku na nobenem polji človeške moči, volje in znanja. Ona je razširjala luč do današnjega dné v vseh duševnih naporih

silno katastrofo kosovopoljsko, ki je strla snago slovanskim zemljam na jugu in pokončala politično samostalnost srbske države. Pa vendar se ne opažati na vsebini, niti na obliki, da je narodno pesništvo najmanje vplivalo na umetno pesništvo dalmatinsko-dubrovniško. Le-ti pesniki so se čisto odvrnili od sorodnega jim iztoka ter se prislonili čim jače na zapad. Ta nedostatek je spazil prvi Gundulić ter ga je hotel odstraniti marljivim izučevanjem narodne poezije, in ker še do takrat vseslovanska knjiga ni imela narodnega eposa, hotel ga je postaviti sam, da proslavi tako Slovanstvo. Predmet za svoj pesmotvor je vzel iz turške zgodovine, saj ravno o bojih med kristijani in Turki največ govore narodne pesmi. Ali Gundulić ni nameraval neposredno opevati boj krščanstva z muhamedanizmom; on je hotel samo pripovedovati, kako so turškemu sultanu Osmanu II. spuntani janičarji zadali smrt sredi belega Carjigrada l. 1622; zraven tega pa želi, da celi svet sliši o slavi poljskega kralja Vladislava, ki je s krščansko vojsko premagal pri Hočimu l. 1621 turško silo. Tako je hotel pesnik posredno proslaviti zmago krščanstva nad oholim polumesecem. (Dalje prih.)

in v 19. stoletji še tako osrečuje narode, goji vědo, kakor v vsej svoji preteklosti. Kdor jej vzgojo človeštva trga iz rok, izruje rastlino iz njene zemlje; vsahniti mora in skušnje sedanjega časa potrjujejo jasno, kam ljudje zabredejo, ako mislijo narode omikati in vzboljšati brez Kristusa, brez cerkve.

No, hvala Bogu, začelo se je daniti v tem oziru tudi pri nas in začudeni smo celó z Dunaja brali poročila o političkih zborih, v katerih so po mišljenji liberalni stranki pripadajoči možje, doktorji in državni poslanci izjavili se, da treba vrniti se zopet k šoli sloneči na krščanski podlagi. In na to obrača svojo posebno skrb naš sv. Oče, ki je gledé ljudske šole še letos američanskemu škofu iz Louisiane pri avdiјenciji izrekel pomenljive besede: Moj sin, ne opusti tudi najtrudapolnišega napore, le da mojim otrokom v Tvoji vladikovini priboriš katoliške šole. Ne zabi, da prav v šolski sobi je bojno polje, na katerem mora odločiti se, ali ima človeška družba ohraniti svoj kristijanski značaj.

Pa tudi druge věde, tako naravoznanstvo, pospešuje sv. Oče, ter imenuje to vědo, vědo plemenito, ki raziskuje in razkriva čudežni stvor narave. V ta namen obstoji v Rimu posebna akademija, ki šteje sedaj štirideset udov iz vrste najslavniših naravoslovcev sveta. Da, potrebno je bilo tudi to vědo spraviti v pravi tir, ker žal, mnogo naravoslovcev je, ki zapadejo v materijalizem. Seveda imamo tudi tolažiló, da ravno največi učenjaki prav v raziskavanji narave najdejo navdušenje za Vsemogočnega Stvarnika; navajam vedno slavnega Nevtona, ki je položil roko svojo na košček trate in izrekel: Gospóda, ta košček zemlje zadostuje mi, da občudujem Vsemogočnega Boga. In kaj pa bi rekel o slavnem astronomu Angelu Secchiju, kojega astronomija kot iznajditelja spektralne analize pač poštevava v vrsto največih učenjakov! Oj kako krasno proslavlja modrega Stvarnika! (Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. januarija.

Notranje dežele.

Cesarica je sprejela dné 4. t. m. v svečani avdiјenci apostolskega nuncijskega, nadškofa Galimbertija, ki je bil drugi dan pri cesarskem obedu.

Avstrijska ministerstva se bodo v kratkem pričela posvetovati o izvrševanji postavbe gledé zavarovanja delavcev za slučaj nezgod.

Vnanje države.

Dné 3. t. m. poklonili so se *papežu Leonu XIII.* zastopniki italijanskih škofij. Kakor piše „Tribuna“, naglašal je sv. Oče v svojem dotičnem odgovoru velike zasluge, koje so si pridobili papeži za Italijo, za koje so se vedno trudili po svojih močeh, da je bila srečna, mogočna in zavidana. To tajé le oni, ki si upajo trdití, da je papeštvo večni sovražnik Italije. Potem je rekel sv. Oče, da rimsko vprašanje ni notranje, marveč mednarodno, svetovno vprašanje, ter je navajal, kolike težave mu dela Italija pri izvrševanji najvišjega poklica. Žalosté ga ti očitni in zavratni napadi. Nikedar pa se ne bo upognil željam revolucije ter upa, da bo povodom jubileja po celem svetu opazovano katoliško vzbujenje pripomoglo v vzvišeni meri k sijajni zmagi cerkve in papeštva. — Sv. Očetu sta brzojavno čestitala ruska velika kneza Sergij in Pavel. Isto storil je tudi minister notranjih zadev Tolstoj kot vodja rimsko-katoliških zadev v Rusiji. — V Nemčiji praznovala se je papeževa petdesetletnica posebno divno v renskih mestih in v Vestfaliji. Razni listi popisujejo razsvetljavo po teh krajih v dolgih člankih. Bila je posebno čarobna v Koloniji, kjer se je vdeležilo slavnostnega spreveda 95 društev s 110 zastavami. Kako spoštuje vesoljni svet papeža, osvedočuje nam najbolje okoliščina, da so razobesili zastave raz hiš tudi nemški protestantje.

Srbski kralj je pomilostil vse političke zločince in izseljence, izimši Pasića, koji so se vdeležili vstaje leta 1883. — V četrtak je imelo novo ministerstvo prvo sejo, koji je predsedoval kralj. — Ristić se je odločno in javno izrekel zoper sedanji kabinet.

Bolgarije in njenega kneza osoda je skoraj dognana. Avstrija je pritrdila Rusiji, da sme zasesti s svojimi vojaki Bolgarijo. Predno pa se bo to zgodilo, sešla se bo konferenca v Berlinu, akoravno želi Rusija, naj bi se vršila dotična posvetovanja v Petrogradu.

„Svjet“ pravi, da je vspeš prístne ruske politike neposredno sporazumljenje z Avstro-Ogersko; ako se to posreči, razpadla bo zoper carjevino naperjena trodržavna zveza. Ako želi Avstrija mir, stavi naj Rusiji predloge, koje bo slednja gotovo sprejela.

Nemški poluradni listi so dobili nalóg, da ne smejo več pisati zoper Rusijo. Vladni krogi so prepričani, da so se v bolgarskem vprašanji popolnoma sporazumele Avstrija, Rusija in Nemčija. Toliko je gotovo, da je izgubilo vsako podlago stališče, s kojega so govorili o Bolgariji Andrassy, Falk in Apponyi v ogerskih delegacijah.

Bivšega *francoskega* predsednika zet, Wilson, ima veliko srečo. Danes teden je izdal preiskovalni sodnik Vigneau ukaz, ki ga zopet oproščuje zatožbe vzlic ogromnemu obteževajočemu gradivu. Ponosna si lahko Francija: Usmiljene sestre proganjaš, ki so stregle tvojim revnim bolnikom nad štirideset let, a sleparji tvoji kraljujejo v palačah ter mirno vživajo kupčijski dobiček za tvoje redove, ki so namenjeni zaslugam za človeštvo! — Predsednik Sadi-Carnot je obiskal minole dni javne bolnišnice in dobrodelne zavode. Kakor poroča katoliški „Monde“, odlikoval je Carnot razven že zadnjič navedene predstojnice usmiljenih sester tudi še druge žene, ki so člani cerkvenih zadrug. Radikalni listi kričé, da je to zoper konstitucijo, da tega ni nikedar storil Grévy. Posebno se hudujejo nad njim, ker se poprej o teh zadevah ne posvetuje z ministri. — Ministrom mornarice je imenovan contre-admiral Krautz, načelnikom mornaričnega generalnega štaba contre-admiral Gervais in državnim podtajnikom za naselbine poslanec Feliks Faure.

Izvirni dopisi.

Iz selške doline. 1. januarija. Zastran nove občinske postavbe se tudi pri nas govori: ako bo v tej obliki, kot je prišla v poročilu na županstva, nam bo le malo koristila, pa velike stroške in doklade naložila.

Naša občina šteje zdaj okoli 5000 duš in obsega razun Selške še tri samostojne duhovnije; dozdej se je občinska doklada po 5 odstotkov plačevala in to je za neobhodne občinske potrebe zadostovalo, ker občina nima drugih dohodkov. Ako se pa nova postava v tem okvirji potrđi, znabití se z 10 odstotki ne bo shajalo, ker zdaj še župan, vsaj pri nas, za malo nagrado sam službo pisarja opravlja; ako bo pa moral vsak nadžupan izprašanega pisarja imeti, bodo se stroški znatno pomnožili; tudi podžupani bodo veliko opravkov in pisarij imeli, kar se brez plačila ne bo moglo zvršiti. — Pri nas se popolnoma strinjamo z dopisnikom z Gorenjskega v „Slovenci“ št. 282. Tudi naše županstvo je na vprašanje deželnega odbora v tem smislu odgovorilo, kakor se sliši.

Kar občine na kmetih najbolj obtežuje, je v prvi vrsti domovinska postava, kakeršna je sedaj; ta naj se spremeni, kot je bila pred 15 leti in splošne ženitovanjske oglasnice naj se vsaj nekoliko omeje; s tem ravno se neizmerno množé občinam troški in pisarije. Ni še veliko let, kar je naša občina za neko družino, katere mož je bil iz naše občine, imela velike troške. Mož je v Bosni zbolel, ni mogel več delati in občina mu je morala plačati potne troške. Med tem časom mu umrje žena; ne dolgo potem pride ta človek k županu po dovoljenje, da se drugič oženi; in to se mu je moralo po dosedanjih postavah dovoliti, ne da bi bil občini prejšnjih stroškov kaj povrnil. Ta dogodek zato omenjam, da se razvidi, kako je za občine ta reč nadležna. S tem pa ne rečem, da bi sedanja občinska postava ne bila potrebna preuredbe. Le to prosimo svoje častite poslance deželne in državne, naj dobro preudarijo, preden se kake nove postavbe lotijo, ker večih bremen ne moremo več nositi.

Ob enem pa popolnoma zaupanje izrekamo svojim zastopnikom v težavnem poslu, ker veliko se je že za naš narod koristnih naredb in postav napravilo, za katere smo jim dolžni spoštovanje in hvalo, veliko pa tudi škodljivih reči odvrnilo.

Iz novomeške okolice, 27. decembra. Če potuješ iz Novega mesta po cesti, ki drži proti Kostanjevici in Krškemu, dospeš čez pičli dve uri do strmega klanca, kateremu pravijo „Rateški“. Od tod zagledaš veličastno župnijsko cerkev brusniško. Treba ti je iti le še po klanci navzdol in potem zopet navzgor, in dospeš do stranske poti, ki drži v Brusnice. Sela brusniške župnije so ob vznožji Gornjancev raztresena po holmcih. Tudi mene je pred nekimi dnevi privedla ta pot v Brusnice. Vže ob kraji, kjer drži stranska pot s cesarske ceste proti cerkvi, zapazim slavolok; jednako ob potu več družih z raznimi napismi in pozdravi. Ker je bilo že temno, nisem mogel brati raznih napisov. Vendar sem spoznal, da se tu praznuje nekaj posebnega. Radoveden, kakor sem, pa tudi drugi, ki potujejo, poprašam

moža, ki je šel tudi isto pot. „Kaj pa imate te dni v vaši fari tako važnega?“ Mož, popred ves zamišljen, odgovori: „Star sem, malo ne toliko, kakor naša fara, pa kaj tacega še nisem doživel. Imamo sv. misijon.“ Naš gospod župnik, bodi jim vsa čast, ozaljšali so tako našo cerkev v teh kratkih letih, kar so pri nas, da so nam sosednji šentjernejčani kar nevoščljivi. Zgovorni mož bil bi še mnogo pripovedoval, ko bi se ne bilo obema mudilo. Ko slednjič dospem po svojem poslu v Brusnice, zvem, da se praznuje stoletnica fare in pri tej priliki sv. misijon. Leta 1787 je postala župnija samostojna. Do te dōbe je pripadala k šentjernejski s podružnicami sv. Andreja v Leskovci, sv. Danijela v Suhodolu in sv. Jederti na Gorijancih. Seveda teh podružnic dandanes ni več. Bilo bi preobširno omenjati vseh podrobnosti, ki sem jih čul. Le to naj še omenim, da je imela fara v teku sto let deset duhovnikov, izmed katerih je sedanji prvi župnik, drugi so bili vikarji. Tudi misijonski križ zasluži, da se očitno pohvali, ker je delo domačina rezbarja, g. A. K u š l j a n a iz Kandije, pa po vsem lično in lepo izdelan. Sme se meriti z drugimi po okolici. Pa je že tako, da je nekaterim všeč in lepo le to, kar pride iz inostranstva, domačini se pa prezirajo, take misli so mi hodile po glavi, ko sem zrl na debel sneg, ki pokriva okolico in zabranjuje promet; zategadel je tudi dopis že pozen.

Iz ljutomerskih goric, 4. januarija. (Z i m a i n s i r o m a š t v o.) Siromaštvo se pri naših viničarjih že dolgo ni tako čutilo in očitno kazalo, kakor letošnjo zimo. In skoro drugače ne more biti. Na mlatvi za „mertuk“ so si malo zaslužili, doma pa tudi malo pridelali, ker ste suša in toča poljske pridelke skazila; v goricah pa v jeseni vsled mnogega deževja in tudi vsled nenavadno slabe vinske kupčije nihče ni dal nič delati, torej si tudi viničarji niso mogli nič prislužiti. Zaradi tega jih je torej mnogo že v začetku zime pomanjkanje trpelo, in zato se je tudi toliko slišalo o tatvinah, dokler ni bilo snega. Ko pa smo dobili snega do kolena in zimo, da drevje poka, niso si mogli niti na takošen nepošten način več pomagati, ampak zdaj morajo prositi ali trpeti. K sreči se je naredil že lepo sanjak, da morejo gnoj v gorice voziti, kar vsaj nekaj zaslužka daje tudi viničarjem.

Vendar tudi posestnikom se dosti boljše ne godi. Nobeno blago, ki je imajo posestniki na prodaj, nima cene. Vina še je tod mnogo in ni tako slabo, kakor je razkričano, semtertje je celó prav dobro, ali kupcev le ni ponj. Ljudem pa je za denar sila, torej ga morajo za vsako ceno dati, ako ga le kdo hoče vzeti. Tudi za zrnje in za živino ni kupcev, ali če kateri pride, stavi take ponudbe, da ni mogoče se z njim pogajati.

Po ravninah se ljudje bojijo za ozimino, ker je sneg pal na mehko zemljo, zdaj pa tako dolgo leži in zraven še je pritisnila tako ostra zima. Ako pa še k vsemu temu v spomladi utegne nastati vojska, kakor se že povsod govori, tedaj še-le bo joj in joj! Siromaštvo še bi večje nastalo, ker bi v največjem delu morali najboljši delavci z doma iti, v jesen bi se pa spet vrnili s praznimi rokami. Bog nas varuj takošne nesreče. Za toplo pečjo o tem misliti je že strašno, kaj še le, če se to uresniči?

Od božičnih praznikov do zdaj imamo vedno zimo od -15° do -19° ; vendar je po polji, zlasti kraj Mure, še bolj občutljiva, kakor po goricah.

Moj prvi letošnji dopis ima jako tožen zapovedek. Bog daj, da bi v drugih dopisih mogel vselejše reči poročati.

Dnevne novice.

(Prekrasno izdelano adreso) poslal je odbor za papeževo zlato mašo sv. Očetu Leonu XIII. v imenu katoličanov ljubljanske škofije. Sestavil jo je preč. g. prelat dr. Andr. Čebašek, ter v krepkih obrisih slika v njej velikanske zasluge Leonove za katoliški svet. Cela adresa z naslovnim listom vred obsega pet folio-listov; natisnila jo je izborna na karton-papir „K a t o l i š k a T i s k a r n a“. Za briljantno njeno opravo trudil se je zlasti g. Stegnar. Izdelal je inicijale, poživil obrobke in osobito naslovni list s zlatom in raznimi bojami prekrasno ozaljšal. Vezana je v rumen pliš, notranja stran platnic pa je podložena z rumenim atlasom. Sprednja stran platnic je v sredi in v kotih obložena z moj-

stersko izrezljano slonovo kostjo. V sredi je izrezljana podoba sv. Očeta, v kotih pa grbi: papežev, škofov, kranjski in ljubljanskega mesta. — Vsa čast izdelovateljem!

(Duh. spremembe v tržaški škofiji.) Čast. g. Anton Požar, adm. golagoriški, imenovan je župnikom v Pozu. Č. g. Peter Zobeac, kapelan pri sv. Antonu v Trstu, postal je kurat v Castel-Venere-u. Č. g. Anton Nic. Usmiani postavljen je duh. pom. v Pazinu.

(Duh. spremembe v goriški nadškofiji.) Č. g. Franc Goljevšček, kapelan pri sv. Vidu v Gorici, postal je župnik v Batujah; na njegovo mesto prišel je novomašnik č. g. Franc Žigon. Č. g. Štefan Faganelj, kapelan v Renčah, imenovan je vikarjem v Biljah.

(V zadevah duhovenske „kongrue“) razsodilo je nedavno c. kr. upravno sodišče v posebnem slučaju (Seethal na Solnograškem), da se imajo samostojni vikarji, ekspoziti, kurati, lokalni kapelani itd. smatrati samostojnim dušnim pastirjem v smislu § 1. postave z dne 19. aprila, D. Z. št. 47. Po tej razsodbi smemo soditi, da bodo povisane plače tudi gg. duhovnikom na Vipavskem, in zlasti marsikje po Goriškem in Tržaškem. Prim. Vaterland 1888 št. 3.

(Slovesna predstava „Slava Leonu XIII.“) je v Marijanišči jutri, nedeljo, ob 5. uri zvečer.

(Vabilo) k slavnostnemu večeru, ki ga priredé ljubljanski bogoslovci v slavo Nj. Svetosti, zlato-mašniku Leonu XIII. v torek, 10. januarija, v seme-nišči. Vspored: 1. Nagovor. — 2. P. H. Thielen: „Leonova himna“ — moški zbor. — 3. V Bellini: „Il Pirata“ — gosli spremlja klavir. — 4. Slavnostni govor. — 5. F. Kreutzer: „Gospodov dan“ — osmo-spev. — 6. * * * „Quodlibet“ — citre, kitara in gosli. — 7. J. Grbic: „Slovanski brod“ — moški zbor. — 8. „Dve kroni“ — deklamacija. — 9. „Cesarska pesem“. — 10. „Boj in zmaga“, dramatični prizor s petjem. Prične se ob petih zvečer.

(Slavnost kat. društva rokodelskih pomočnikov) o priliki zlate maše sv. Očeta zvršila se je včeraj v društveni hiši jako dobro. Po „ouverturi“ vojaške godbe razložil je društveni podpredsednik, č. g. A. Kržič, v izvrstnem in času jako primer-nemu govoru pomen luči in gorkote v družbinskem življenji, ki naj bi razsvetlila in ogrela tudi človeška srca. In ravno Leon XIII. je „luč z neba“, ki razsvetljuje temne in hladne socialne razmere ter ogreva z gorko ljubeznijo vse stanove za boljšo bodočnost. Nato je zbor zapel Foersterjevo „Zlato-mašniku papežu Leonu“, g. Milavec deklamoval „Očetov praznik“, zbor zopet zapel Katschthalerjevo „Leonovo pesem“ s spremljevanjem vojaške godbe, razni stanovi so se klanjali sv. Očetu s primernimi čestitkami o Nj. „petdesetletnici“; in ko je zbor odpel himno Leona XIII., zasvirala je godba cesarsko himno, katero je občinstvo stojé poslušalo. Dvorana je bila polna občinstva; navzoči so bili prem. g. knezo-škof, mestni župan Grasselli in mnogi odlični prijatelji rokodelskega stanú.

(Pisateljskega društva) zabavni večer zadnji četrtek je bil srednjeobro obiskan. Predsednik zabavnemu večeru pozdravi navzoče, želeč jim kot članom veselo novo leto. G. prof. Levec čital je po jako umestnem uvodu životopisne črtice slovenskega, še živečega pisatelja. Vzgodno čitanje spisa, polnega humorja in dovtipa, vzbujalo je vsestransko pohvalo in mnogo smehu. Prihodnji zabavni večer bo v četrtek, 12. t. m.; predsedoval bo gosp. J. Tomšič, čital pa g. A. Trstenjak.

(Slovenska predstava) bode jutri, v nedeljo dne 8. t. m. Igral se bode igrokaz „Lowoodska sirota“.

(Predstava dramatičnega društva.) Zadovoljni smo sinoči zapustili čitalnično dvorano, akoravno nam prva igra „Prvi bel (sic!) las“ ni bila všeč, ker prvič take francoske igre niso za naše tla, drugič pa, kakor se nam dozdeva, izostal je iz dejanja naj-označivnejši odlomek; in to je pravi vzrok, da je bila igra neumljiva. Sicer pa vse priznanje prvakoma slovenskih igralcev, gosp. Borštniku in gospici Zvonarjevi. — Bolje so nam ugajali „Svoje-glavneži“. Vsploh je bil dovoljen — smehu dosti. Med drugimi predstavljajci sta se posebno odlikovala gospodičina Vrtnarjeva in g. Sršen. — „Deklica Elizonska“ nas je popolnoma sprijaznila z večernim vspehom. Gospoj Gerbecévi in gđč. Daneževi ostala je zvesta dosedanja slava — to zadostuje. Gosp. Brak, ki je vrlo pogodil svojo masko, bil jima je primeroma vreden tekmeec. Za

take godbene in nam Slovencem redke vžitke iz-rekamo s tem zahvalo sl. vodstvu, osobito marljivemu kapelniku, g. Gerbicu.

(Odbor za papeževo slavnost) naznanja gledé romanja v Rim meseca aprila, da v kratkem dojdejo z Dunaja določnejši pogoji, ki se bodo nemudoma objavili v listih.

(Gosp. Oroslov Dolencec), svečar v Ljubljani, daroval je Marijanišču 100 gl. Čast in hvala vrlemu rodoljubu in blagemu dobrotniku!

(Splasila) sta se danes dopoldne v Slo-novih ulicah dva konja ter pri tem poškodovala moža, kojega so prenesli v bolnišnico. Konja sta lastnina gosp. Z. ter je nesrečo zakrivil bajé voznik.

(V Krškem) se je 6. t. m. ustanovila na povabilo gosp. c. kr. okrajnega glavarja podružnica „Rudečega križa“, h kateri je pristopilo takoj 62 udov. Sprejela so se običajna pravila in volil se je nastopni osnovalni odbor, namreč gg.: grof Erv. Auersperg (načelnik), Fel. Lenk z raške graščine (namestnik in blagajnik), m. učitelj Bezljaj (tajnik); odborniki pa gg.: Avsee, Černovšek, Gregorin, Lapajne, Obračaj in Ivan Pfeifer.

(Klement pl. Klinkowstroem †.) Na starega leta dan umrl je v Gornjem Dobniku (Döbling) pri Dunaji nagle in neprevidene smrti za kapom c. kr. dvorni arhivar gosp. Klement pl. Klinkowstroem, brat tukajšnjega superior-a, čast. g. P. Maksa, ki je dobil žalostno poročilo komaj uro prej, ko je šel na prižnico na Silvestrov večer. Ranjkega Klementa krstil je znani redemptorist Klement Maria Hofbauer (Dvočak), ki bode v kratkem svetnikom prištet. Uprav on spreobrnil je bil tudi stariše Klinkowstroemov od protestantizma h katoličanstvu.

(Sporočila o hudi zimi) dohajajo nam tudi iz Bosne. Dne 21. decembra začel je tudi ondi sneg naletavati. Skoraj dva metra na debelo se ga je naletelo. Zima je tako ostra, da se klatijo lisice in volkovi že okoli hiš. Prve prezé po kuretini, poslednji pa niso posebno izbirni; kar jim pod zob pride, vse je dobro, da ima le količkaj po krvi slasti. V Sarajevu prišel je volk o božičnih praznikih celó do vojaških barak. To je dvignilo nekoliko bojaželjnih gospodov častnikov, da so se optrali s puškami in so šli na volkove. Če so kaj opravili, še ne vemo, kajti volk je čudna zver, „ki v eni noči obišče sedem vasi“.

Telegrami.

Dunaj, 6. januarija. Državni zbor se bo zopet sešel dne 24. januarija.

Dunaj, 7. januarija. „Köln. Ztg.“ poroča se dne 6. t. m. iz Petrograda, da je bil ravnokar izdan ukaz, vsled kojega bo odpuščeno moštvo najstarejšega letnika v gardnem koru že dne 30. decembra st. st. Vojaki se odpuščajo sicer navadno še le meseca marecija.

Sofija, 7. januarija. Pri Burgasu so razkropili roparsko četo blizu 60 Őrnogorcev pod vodstvom znanega ruskega kapitana Nabokova, vjeli jih deset in enega usmrtili. Nabokov je ušel, potem ko je zastoj skušal pregovoriti prebivalstvo k vstaji.

Rim, 6. januarija. Vatikanska razstava je bila danes jako slovesno otvorjena. Navzoči so bili papež z dvorniki, velika vojvodinja toskanska, kardinali, nad 300 škofov, diplomatski zastopniki in drugi.

Listnica opravištva.

G. J. P. Vse vpisali za leto 1888. Nič ne najdemo na dolgu.

G. J. B. v Šk. Vse zapisali za l. 88.

G. F. K. v K. Ne Vi, ampak nekdo z Vami imajoč iste začetnice. Pri Vas vpisali kakor ste rekli 5 naprej, 2 gl. 46 kr. nazaj, dolga bilo 3 gl.

G. M. K. v B. Kakor je Vaša volja, vse vpisali za l. 88, a dolžujete 5 gl.

G. L. Z. na T. Radi verujemo, da se kdo znosi nad listom, a mi nismo krivi, če vsake štev. ne dobivate.

J. B. v Š. Radi, vse za prihodnje, a je na dolgu še 8 gl.

G. S. G. v L. Vi se listu odpoveste in pošijete kasneje, pravite za l. 87, ko nič dolžni niste. Kaj hočete s tem? Ali naj Vam list pošiljamo, ali vernemo denarje.

Dopisnica vredništva.

Zadnje dni nakupilo se nam je toliko gradiva, da smo morali odložiti mnogo dopisov. Prosimo p. n. dopisnike, naj malo potrpe, ker v primerem časi pride vse na vrsto.

Umrli so:

3. januarija. Jovana Banove, Iivarjeva hči, 8 ur, Cesta v mestni log št. 4, jetika. — Janez Jamnik, krošnjar, 65 let, Kravja dolina št. 11, Marasmus senilis.
 4. januarija. Friderika Perknoskij, pivarjeva hči, 1 let, Šelenburgove ulice št. 5, Lewyngitis cronposa. — Katarina Kasilister, uradnikova vdova, 97 let, Kravja dolina št. 11, Marasmus.
 5. januarija. Frano Škerl, kočijažev sin, 15 mes., Streliške ulice št. 3, Variola.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	745-70	— 3-6	sl. jvzh.	oblačno	0 00	
2. u. pop.	744-74	— 2-2	sl. svzh.	jasno		
9. u. zveč.	745-93	— 9-8	sl. vzh.	"		
7. u. zjut.	746-25	— 9-4	sl. zap.	oblačno	0 00	
2. u. pop.	746-13	— 5-6	sl. zap.	oblačno		
9. u. zveč.	746-33	— 7-0	sl. zap.	oblačno		

Zjutraj oblačno, potem se je zjasnilo. Čmerno vreme. Srednja temperatura obeh dni 4 7° in 1 9° C., za 2 4° in 4 5° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

5. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 45 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16%	80 " 80 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 75 "
Papirna renta, davka prosta	93 " — "
Akcije avstr.-ogerske banke	871 " — "
Kreditne akcije	272 " 10 "
London	126 " 50 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 01 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 96 "
Nemške marke	62 " 15 "

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš preljubljeni soprog, oziroma oče, tast in dedek, gospod

JANEZ RUPRECHT,

okrajni zdravnik na Brdu,

danes ob 2. uri popoldne po dolgej in mučnej bolezni, previden se sv. zakramenti za umirajoče v 66. letu dōbe svoje zaspal mirno v Gospodu.

Truplo preblazega ranjega bude v nedeljo, t. j. v dan 8. januarija, ob polu štirih popoldne iz hiše žalosti na grobje v Št. Vid prenešeno in ondi pokopano.

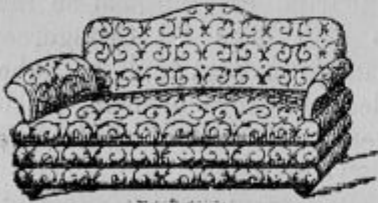
Predragi ranjki bodi priporočen v blag, pobožen spomin. (1)

V PREVOJAH pri BRDU, 6. januarija 1888.

Marija Ruprecht roj. Bostelle, soproga. — Janko Ruprecht, lekar, Viljem Ruprecht, sinova. — Minka Dereani roj. Ruprecht, hči. — Dominik Dereani, c. kr. davčni uradnik, zet. — Ema Ruprecht roj. Roth, Amalija Ruprecht roj. Čamernik, sinahi. — Alma, Janko, Hubert, Minka, Malka, Angela Ruprecht, Mara in Dominik Dereani, vnuki in vnučice.

Anton Obreza,
 tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice štey. 3,

priporoča prečast, duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu za izvanredno znižano ceno, veljavno le januarija in februarja t. l.: Divane (glej podobo) po 26 in 27 gld. Stole po 8 in 9 gold. Mo-

droce na peresih (Federmatratzen) po 10 gld. Zimnice po 22 gld. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežele in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje. (5)

Kdor želi kupiti

dve lepi, dobri in težki kravi

pincgavskega plemena,

eno z lepim in čvrstim tellčkom, oglasi naj se kmalu v šentviškem farovžu na Vipavskem. (1)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

E. J. Eberl,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupec so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (6)

Cenike na zahtevanje.

Nove izdaje!

Nastopne molitvene in poučne knjige so izšle v novih izdajah, in sicer:

Sv. Alojzij, ali šestnedeljna pobožnost v čast sv. Alojzija. Pridjane so molitve za občno službo Božjo in življenje sv. Stanislava Kostka. Spisal V. Lah. — V. natis. V polusnje vezana z marmornatim obrezkom 45 kr.; v usnje vezana z marmornatim obrezkom 60 kr.; v usnje vezana s zlatim obrezkom 80 kr.; v usnje vezana s zlatim obrezkom in pozlačena 1 gld. 10 kr.

Getzemani in Golgata, šola ponižnosti, pokorščine in ljubezni do smrti. Bukve premišljevanja in molitve k časti britkega trpljenja in smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa, po premišljevanji pobožne nune Ane Katarine Emerih in po spisih najimenitnejših častilcev presvetega trpljenja našega Zveličarja. Spisal J. Volčič. — VI. natis. V polusnje vezana z marmornatim obrezkom 1 gld. 10 kr.; v usnje vezana z marmornatim obrezkom 1 gld. 30 kr.; v usnje vezana s zlatim obrezkom 1 gld. 70 kr.

Naša ljuba Gospa, Presvetega Srea. Poučivne in molitvene bukve častilec Matere Božje. Iz nemškega posnel Janez Volčič. — III. natis. V usnje vezana z marmornatim obrezkom 90 kr., v usnje vezana s zlatim obrezkom 1 gld. 30 kr.

Sveta ura moliti Jezusa v Zakramentu ljubezni Božje ali: Obiskovanje presvetega Rešnjega Telesa in počestevanje vselej neomadežane Device Marije, za vse dni v mesecu poleg sv. Alfonza Ligvorijana. Spisal Janez Volčič. — V. natis. I. Izdaja brez bratovščinske pobožnosti. V usnje vezana z marmornatim obrezkom 90 kr., v usnje vezana s zlatim obrezkom 1 gld. 25 kr., v usnje vezana s zlatim obrezkom in pozlačena 1 gld. 50 kr. — II. Izdaja z bratovščinsko pobožnostjo. V usnje vezana z marmornatim obrezkom 1 gld., v usnje vezana s zlatim obrezkom 1 gld. 40 kr., v usnje vezana s zlatim obrezkom in pozlačena 1 gld. 80 kr.

Te knjige se dobivajo v navedenih platnicah in po imenovanih cenah, pa tudi lepše vezane pri podpisani in v vseh bukvarnah.

Mat. Gerber, Ljubljana, (Josip C. Gerber),

založna trgovina s papirjem in knjigovoznico.

NB. Pri poštnih pošiljtvah se plača od vsake knjige po 10 kr. več. (2)

Seigelove čistilne kroglice.

Najboljše sredstvo zoper zaprtje in lenost jeter.

Te kroglice ne shujšajo — kakor mnoga druga zdravilna sredstva — bolnikovega stanja, predno se ne počuti boljšega. Vpliv njihov, akoravno lagoden, je vendar popoln brez neprijetnih nasledkov, kakor slabosti, ščipanja po trebuhu, itd. — Seigelove kroglice so najboljše domače sredstvo, katero je bilo le kedaj iznajdeno. Izčistijo čreva vseh dražilnih snovi in jih pustijo v zdravem stanju. Najboljše sredstvo so zoper nevarnost življenja — neprebavljivost in lenost jeter. — Te kroglice preprečijo mrzlico in razne bolezni, ker odstranijo iz čreves vse strupene snovi. Učinek kroglice je hiter, in vendar lagoden, ne da bi provzročevala kakove bolečine. Kdor ima hud nahod in mu preti mrzlica, kdor čuti bolečine v glavi, v hrbtu ali v udih, temu bodo Seigelove kroglice odstranile nahod in prognale mrzlico. Obložen jezik s slanin okusom provzročujejo škodljive tvarine v želodeci. Le nekteri vžitki Seigelovih čistilnih kroglice sestili bodo želodec, odstranili slabi okus in dali zopet tek; s tem se pa povrne tudi zdravje. — Mnogokrat provzročuje pol segnita hrana v želodeci bruhanje, slabosti in drisko. Ako se oprost čreva teh nečistih tvarin z vžitkom Seigelovih kroglic, zginejo neprijetni učinki in prikaže se zopet zdravje. — Ako vzamemo Seigelove čistilne kroglice, predno gremo spat, zabranijo slabe nasledke preobite jedi in pijače, ne da bi motile spanje. Cena zavoju Seigelovih čistilnih kroglic je 50 kr. — Dobivajo se le v podolgastih škatljicah v vseh lekarnah Avstro-ogerske.

Langenlebar, dne 30. septembra 1883.

Lekarni „zur hl. Brigitta“, II., Brigittaplatz, Dunaj. Prisrčno se Vam zahvaljujem za „ekstrakt“. Devet mesecev sem ležal v postelji. Nobena zdravniška moč mi ni mogla pomagati zoper vodenico. Vse je bilo zastoj. Naš gospod župan mi je rekel, naj rabim „Shäker-ekstrakt“, mogoče mi bo ta pomagal. In pomagal mi je; že prva steklenica mi je zlažala bolezen. Sedaj sem že popolnoma zdrav. Z odličnim spoštovanjem

J. Schmid, hišni posestnik v Langenlebaru, N.-A.

Fülnek, dne 11. novembra 1883.

Gospodu A. J. White-u v Londonu. Ne morem si kaj, da ne bi se Vam zahvalila. Več ko leto dnij se mi je vrtele v glavi ter so me mučile bolečine in hrbtu in po udih. Skoraj sem obupala, da bi še kedaj okrevala. Čitala sem v „Weltblattu“ o enaki bolezni ter sem si kupila steklenico „Shäker-ekstrakta“. Ko sem jo porabila, bila sem zopet čila; zaradi tega najtopleje priporočam vsakemu Vaš „ekstrakt“, kajti moja bolezen bila je baš neozdravljiva! Zahvaljujem se Vam še enkrat za veliko dobroto, koje ste mi izkazali s svojim „ekstraktom“. Z božjo pomočjo sem zopet okrevala. (3)

Amalija Kreutz, oskrbnica v pivarni fulneški na Moravskem

Lastnik: A. J. White, Limited, 35 Faringdon Road, London.

V zalogi ima in razpošilja „Seigelove kroglice“ Ivan Nep. Harna, lekarna „zum goldenen Löwen“ v Kremžiru na Moravskem.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE SEEMANN v (6) Ljubljani.